

ת"פ 3720/08/20 - מדינת ישראל נגד יעקב אוחנה

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 3720-08-20 מדינת ישראל נ' אוחנה
תיק חיצוני: 479739/19

בפני	כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	יעקב אוחנה

החלטה

1. בפני בקשת הנאשם במסגרת טיעוניו לעונש להיתר לו לחזור בו מהודאתו.

2. **רקע :**

א. כתב האישום :

1. הנאשם הורשע לאור הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7 (א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים").

2. מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הורשע הנאשם עולה כי הנאשם החזיק ברשותו רשיון להחזקה ושימוש בסם מסוכן מסוג קנאבוס לצורך שימוש עצמי בלבד. ביום 5.11.19 סמוך לשעה 13:10 נתפס הנאשם מחזיק בביתו סם מסוכן מסוג קנאבוס במשקל 750.67 גרם שהחזיקו בממ"ד ביתו.

3. במעשיו האמורים החזיק הנאשם בסם מסוכן שלא לצריכתו העצמית בלבד, ללא רישיון מאת המנהל וללא היתר, והכל בניגוד לאמור בפקודת הסמים המסוכנים או התקנות לפיה.

ב. בתאריך 29.12.20 הציגו הצדדים במסגרת ישיבת גישור שהתקיימה בפני מותב זה הסדר טיעון דיוני לפיו הנאשם יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן, והצדדים יבקשו לשלוח

הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן אשר אינו מחייב הצדדים בהמלצותיו. כבר עתה יובהר כי במסגרת הסכמת הצדדים לא ניתנה כל התחייבות מצד המאשימה לאימוץ המלצות התסקיר.

ג. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים מטעם שירות המבחן. בתסקיר הראשון נרשם מחד גיסא כי הנאשם נוטל אחריות חלקית למעשיו באשר מודה כי פעל בחוסר אחריות וקלות דעת וזיהה הפגיעה הפוטנציאלית בעבירה שביצע לחברה ומאידך גיסא ביטא צער המונע משיקולי רווח והפסד. שירות המבחן סבור כי קיים סיכון להישנות עבירות והמליץ על הטלת מאסר על תנאי קנס והתחייבות. תסקיר דומה הוגש לעיון בית המשפט ביום 26.1.22 ובו המלצה עונשית דומה והתרשמות דומה מטעם שירות המבחן.

ד. בתאריך 7.11.21, לאור בקשת הסניגוריה הציבורית ולאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לרבות הנאשם הוריתי על שחרור הסניגוריה הציבורית מייצוג הנאשם בתיק זה. כמו כן הוריתי על דחיית מועד הדיון לצורך הסדרת ייצוג פרטי אך הנאשם בחר לייצג את עצמו.

ה. בתאריך 7.12.21 טענו הצדדים לעונש ובית המשפט נעתר לבקשת הנאשם והורה על קבלת תסקיר נוסף מטעם שירות המבחן שממצאיו כאמור לעיל.

ו. בתאריך 29.5.22 השלימו הצדדים טיעוניהם לעונש לאחר שהתקבל תסקיר שירות המבחן. במעמד זה ולקראת סיום השמעת טיעוני טען הנאשם כי יש לאפשר לו "לחזור להוכחות".

3. טיעוני הצדדים בבקשה לחזרה מהודאה :

טיעוני הנאשם :

- א. הנאשם מבקש לאפשר לו לחזור מהודאתו ולקבוע התיק לשמיעת הוכחות.
- ב. הפנה לעפ"ג 28110-10-15 מ"י נ' עידן דוד שם העד המומחה מטעם ההגנה העיד שמתוך שלושה ק"ג קנאביס החומר הפעיל הינו 10 אחוז וזה מה שרצה להפיק.
- ג. יש לנאשם אישור שקנה ביום הדיון 29.5.22 בניצת הדובדבן שמן זרעי קנאביס בלי אישור.
- ד. מכיוון שהתביעה לא מסכימה לאמץ את המלצת שירות המבחן מבקש הנאשם "לחזור להוכחות, והוסיף כי לדעתו התסקיר חיובי והתביעה מנסה לראות בו תסקיר שלילי.
- ה. עוד טען הנאשם כי "התביעה שידרה לי שאם שירות המבחן ימליץ על עונש מקל יהיה לי סיכון (צ"ל "סיכוי" - נ.מ.ל) להקלה ולא התחייבו אבל בסוף לא קיבלו ההמלצה".

טיעוני ב"כ המאשימה :

ב"כ המאשימה ביקש שלא להיעתר לבקשה לחזרה מהודאה, חזרה מהודאה תותר בנסיבות חריגות שאינן מתקיימות בתיק זה, הבקשה מגיעה אך בשל חוסר שביעות רצון מהמלצות התסקיר או עמדת התביעה ואין מדובר בטעם חריג או קביל שעה שלא הובטח דבר לנאשם. עוד הפנה לע"פ 3227/10 וכן רע"פ 7964/13.

4. תגובת ב"כ הנאשם עו"ד רם דוד :

לאחר שנשמעו טיעוני הצדדי לעונש ולאור טענת הנאשם כי המאשימה הבטיחה או נטעה בלבו ציפייה לעונש שאינו כולל מאסר כלשהו הוריתי על קבלת תגובת בא כוחו של הנאשם מטעם הסניגוריה הציבורית אשר שוחרר מייצוג בהחלטה שיפוטית ולהלן התגובה :

"הנאשם בטיעוניו לפרוטוקול ציין בפני בית המשפט כי : " התביעה שידרה לי שאם שרות המבחן ימליץ על עונש מקל יהיה לי סיכוי להקלה ולא התחייבו אבל בסוף לא קיבלו ההמלצה . לח"מ אין מידע באשר למהות השידורים ששידרה התביעה לנאשם, ובאשר למסרים שנקלטו על ידו הח"מ לא היה חשוף לתדרי השידור ולתוכן תשדורות מסרים אלו.

בכל ההסכמות עם התביעה הושגו לאחר הליך גישור בפני כבוד השופט נבון ומצאו ביטוי מלא ושלם בפרוטוקול הכרעת הדין מיום 29.12.20 שניתן על ידי מותב נכבד זה בו הנאשם מציין כי הבין את פרטי ההסדר."

דין והכרעה :

המסגרת הנורמטיבית:

חזרה מהודיה :

סעיף 153 לחסד"פ הינו הבסיס הנורמטיבי לחזרה מהודיה שזה לשונו:

" (א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים

מיוחדים שירשמו.

(ב) התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת דין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין במידה שיסודה בהודיית הנאשם ויחדש את הדיון אם הדבר מתחייב מן הנסיבות."

החוק מאפשר לבית המשפט, בנימוקים מיוחדים שירשמו, לבטל הכרעת דין ולהחזיר את ההליך לראשיתו על מנת לאפשר לנאשם לנהל את הגנתו. המחוקק לא קבע אמות מידה לנימוקים מיוחדים ולא פירט אותם, לפיכך, ההכרעה בדבר חזרה מהודיה תהא בעיקר תלויה בעובדות ונסיבות של כל מקרה ומקרה.

הנימוקים המיוחדים לחזרה מהודיה יכול שיהיו ייצוג הנאשם, הזכות להליך פלילי הוגן, הגנה על רצונו החופשי של הנאשם במסירת הודייתו, ליקוי בהבנת הנאשם את משמעות הודייתו ותוצאותיה, ינתן משקל למועד הגשת הבקשה, ככל שהבקשה תוגש בסמוך להודיה בית המשפט יעתר לבקשה.

13. ההלכה לעניין חזרה מהודיה קובעת כי:

"לבית-המשפט נתון שיקול-הדעת - על-פי הסמכות המסורה לו בסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי - להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו מנימוקים מיוחדים. היתר כאמור יינתן בנסיבות חריגות, בהתקיים פסול בהודיה עקב פגם ברצונו החופשי ובהבנתו של הנאשם את משמעות הודייתו, או אם ההודיה הושגה שלא כדין באופן המצדיק פסילתה" (ע"פ 1958/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(1) 577, 621- השופט (כתארה אז) ביניש).

14. בסופו של יום, על בית המשפט לדאוג לכך שלא תהיה חזרה סתמית מהודאת נאשם.

בית המשפט יעתר לבקשה כזו רק במקרים נדירים בהם קיים חשש ממשי כי ההודאה לא נעשתה מתוך הבנה ורצון אמיתי (ראו ע"פ 3013/11 מטר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקה 8 לפסק דיני (1.2.2012); ע"פ 9145/11 מרעי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] ; רע"פ 5989/13 ביטון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] .

כעולה מן הבקשה לחזרה מן ההודיה, טענות המבקש נסבו על ההשלכות העונשיות של ההודיה, אולם לא נטען לפגם כזה או אחר שנפל בה. אומנם, קיימת גישה מקילה:

"הגישה המקלה יותר לגבי חזרה מהודיה מתבקשת כאשר הבקשה מוגשת לפני מתן גזר הדין" (ע"פ 5622/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(4) 145, 152 - השופט גרוניס).

אולם צוין באותו מקרה:

"כמובן, שאף במקרה כזה אין להיעתר לבקשה באופן אוטומטי, אלא יש להתחשב ביתר הנסיבות" (שם).

מן הכלל אל הפרט :

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי בתגובת בא כוחו הקודם של הנאשם טרם שוחררה הסניגוריה הציבורית מייצוגו מצאתי כי דין הבקשה לחזרה מהודאה דינה להידחות וזאת מן הטעמים הבאים :

הגם שענייננו בבקשה לחזרה מהודאה אשר הוגשה טרם גזירת דינו של הנאשם הרי שקיימים טעמים כבדי משקל בדחיית הבקשה.

ראשית ועיקר, ניכר מדבריו של הנאשם עצמו במסגרת טיעוניו ולעונש כי המניע המרכזי לבקשתו לחזור בו מהודאתו הינו החשש מהטלת ענישה שתכלול רכיב של מאסר בפועל וכך עולה מפורשות מטיעוניו לעונש :

"מכיוון שהתביעה לא מסכימה לאמץ את המלצת שירות המבחן אני מבקש לחזור להוכחות, לדעתי זה תסקיר חיובי והם מנסים לראות בו שלילי."

עולה מכך כי לא רצונו של הנאשם בזיכויו החלקי או המלא הוא שעומד לנגד עיניו אלא הציפייה לעונש מקל היא העומדת לנגד עיניו בבקשתו לחזור בו מהודאתו.

שנית, הנאשם בחר להעלות טענתו לחזרה מהודאה בשלב מאוד מאוחר של ההליך. הנאשם הודה והורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן עוד ביום 29.12.20, בדיון יום 24.5.21 ביקש בא כוחו של הנאשם דחייה לצורך מיצוי המו"מ, ביום 14.9.21 ביקש ב"כ הנאשם להשתחרר מייצוג עקב מצב של חוסר אמון. במעמד זה טען הנאשם כי בא כוחו אינו מעוניין במו"מ נוסף עם המאשימה והוא מעוניין. ביום 7.11.21 - 11 חודשים לאחר הודאתו בבית המשפט, נאמר בפעם הראשונה מפי עו"ד עזאם מהסניגוריה הציבורית כי הנאשם מבקש לחזור בו מהודאתו וכי הסניגוריה הציבורית אינה מסכימה לייצגו בטענה זו.

הנאשם למשמע הדברים אינו מציין כי בקשתו לחזור בו מהודאתו וטוען רק: "אין לי כסף להביא עו"ד פרטי. ביקשתי לקבל תסקיר נוסף משירות המבחן ורק אמרתי שאם לא יתאפשר לי והסניגוריה לא תסכים לייצג אותי, אביא סנגור פרטי."

בתאריך 7.12.21 טען הנאשם את טענותיו לעונש מבלי שהעלה כל בקשה לחזור בו מהודאתו אלא תיאר נסיבותיו אשר מצדיקות לטעמו הקלה בעונש והימנעות מהטלת מאסר בעבודות שירות ומיקד טענותיו בכך שיש מקום לקבל בעניינו

תסקיר נוסף מטעם שירות המבחן, עתירה לה נעתר בית המשפט.

בדיון יום 1.2.22 ציין הנאשם כי מבקש לשכור שירותיו של עורך דין פרטי לייצגו בתיק ולא ציין בקשתו לחזרה מהודאה.

הנאשם לא התייצב לדיון הקבוע ליום 28.3.22 וכאמור ציין בקשתו לחזור בו מהודאתו בסיפא של טיעוניו לעונש ביום 29.5.22, שנה וחצי לאחר הודאתו בבית המשפט.

מהשתלשלות העניינים לעיל עולה מפורשות כי הנאשם השתהה בבקשתו לחזור בו מהודאתו ולמעשה גם אם סבר כי יש מקום להעלותה זנח אותה ומיקד את כל מרצו בהעלאת טיעוניו המובילים לגישתו להטלת עונש מקל שלא יכלול רכיב של מאסר בפועל מכל סוג שהוא.

שלישית, מעיון בטיעוני הצדדים, בפרוטוקולים השונים לרבות פרוטוקול הדיון מיום 29.12.20 בתיק העיקרי ובתיק הגישור (ת.פ 69303-11-20) ותגובת עו"ד רם דוד עולה כי המאשימה לא הבטיחה לנאשם דבר באשר לעונש הראוי שיוטל עליו בסיום ההליך או לעמדתה העונשית נוכח תסקיר שירות המבחן העתיד להתקבל בעניינו. בפרוטוקול הדיון אשר משקף את הסכמות הצדדים נרשם מפורשות כי התביעה אינה מחוייבת בהמלצות התסקיר וכך מאשר גם עו"ד רם דוד בתגובתו לבית המשפט שניתנה בעקבות טענת הנאשם כי המאשימה "שידרה" לו כי תאמץ המלצות התסקיר. בחירתו של כל נאשם כי יתקבל תסקיר שירות המבחן מלווה לא אחת בציפייה שלו כי התסקיר יסייע בידו בהטלת עונש שאינו מחמיר אך בין ציפייה טבעית זו של נאשם (באשר במסגרת שיקולי הענישה שוקל בית המשפט שיקולי שיקום ונסיבות אישיות של נאשם) ובין הבטחה מרומזת או מפורשת של המאשימה לעונש מקל רחוקה מאד הדרך במקרה זה שבפני.

רביעית, הנאשם נתלה בטענה אשר לא הוכחה כי כל אדם יכול לרכוש היום זרעי קנבוס ללא מרשם אך טענה זו לא הוכחה ואין בה כשלעצמה כדי לבסס טענת הגנה בעבירה של החזקת סם מסוג קנבוס במשקל כ - 750 גרם נטו ואין עסקין בכמות קטנה של זרעים.

זאת ועוד, מעיון בפסק הדין אליו הפנה הנאשם בטיעוניו בעפ"ג 28110-10-15 (מחוזי חיפה), פורסם במאגרים המשפטיים (17.12.15) עולה כי בית המשפט דחה רלוונטיות חוות הדעת שהוגשה מטעם ההגנה בדבר כמות החומר הפעיל וקבע כי: **"בנסיבות אלה, מקובלת עלי טענת המערערת, כי לא היה מקום שבית משפט קמא ייקח בין שיקוליו לצורך ההחלטה אם להרשיע או להימנע מלהרשיע את המשיב את מסקנות חוות דעת המומחה בתחום מדעי הצמח בדבר כמות הסם הפעיל"**

סוף דבר :

משלא מצאתי כי מתקיימים טעמים מיוחדים להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו אני מורה על דחיית הבקשה.

בהמשך לשמיעת טיעוני הצדדים לעונש ובטרם גיבש בית המשפט עמדתו לעונש הראוי בתיק זה אני מורה על קבלת

חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם וזו תוגש לעיון בית המשפט עד יום 23.6.22.

קובע תזכורת פנימית ליום 26.6.22.

תשומת לה הממונה על עבודות השירות כי הנאשם אינו מיוצג ומס' הטלפון שלו הינו 0586912342.

המזכירות תעביר ההחלטה בדחיפות לעיון הצדדים והממונה על עבודות השירות ותיידע הנאשם טלפונית בתוכן החלטה
זו.

ההחלטה ניתנה לאחר צאת החג.

ניתנה היום, ו' סיוון תשפ"ב, 05 יוני 2022, בהעדר הצדדים.